

Met de fiets naar Kerstmis

RIK RENCKENS

Er staat dit jaar een fiets op de poster van Welzijnzorg.
Het is eigenlijk een beetje raar:
een fiets doet aan de zomer denken en fietsweer.
Dan halen mensen de fiets uit.
Dan is de fiets en het samen fietsen een fijne manier
van ontspanning, ontmoeting, lichaamsbeweging.

Nu gaan we met een fiets naar Kerstmis toe,
niet het meest vanzelfsprekende vervoermiddel
als de wind wat tegenzit, of als het ijzelt of sneeuwt.
En toch doet die fiets mij stilvallen.
Is een fiets niet iets heel democratisch?
Als je kan fietsen, dan hoor je erbij.
Ik bewonder altijd de vrouwen met een hoofddoek
die fietsles krijgen in het Warandepark.
Het is voor hen een hele onderneming en het vraagt moed,
maar het is een grote stap die zij zetten
om op die manier in onze maatschappij thuis te geraken.
Zij trappen zo een nieuwe toekomst binnen.

Een fiets is een erg sociaal vervoermiddel:
je kan gemakkelijk halt houden om iemand aan te spreken
of je fietst met anderen dezelfde weg.

Fietsen brengt communicatie.
Een fiets brengt je bovendien vooruit op een menselijk ritme.
Zelfs met een e-bike kan je dat aanhouden:
het is niet nodig om snel of eerst te zijn,
de tijd op je fiets is altijd wat vrije tijd.

De fiets staat tevens mooi symbool voor Kerstmis.
Wil ook Kerstmis niet democratisch zijn?
Een feest dat vrede aankondigt voor alle mensen
in het bijzonder voor de zwakken.
Wil ook Kerstmis niet socialiserend zijn?
Een feest dat mensen samenbrengt.
Wil ook Kerstmis niet eenvoudig wekken?
Het gaat niet om de glitter en het exclusieve,
maar om een warme sfeer.
Het Kind werd in de eenvoud van de stal in doeken gewikkeld:
zo ontving het een eerste teken van geborgenheid.
Wij zijn geborgen in het leven.
Onder dat warme gesternte mogen wij naar Kerstmis fietsen
en naar 2018.